

Dina synder kommer jag inte mer ihåg.

Jes. 43:25b

Guds frälsningsverk gäller evigt. Ingen överträdelse eller synd hos oss kan göra det om intet, eftersom synden är utstruken ur Guds böcker en gång för alla genom Jesu död i vårt ställe. Visserligen är vi männis-kor alltjämt samma syndare, men synderna är oss förlättna.

Var gång synderna tynger vårt samvete, får vi påminna oss det faktum, att de i varje fall är borta ur Guds åsyn och att vi var stund har hans nåd och förlåtelse för Jesu skull.

Det är svårt för oss att förstå, att Gud har förlåtit oss våra synder redan innan vi ber honom om det, och att hans förlåtelse alltjämt är gällande också var ny gång som vi har fallit i synd. Förklaringen är den, att det är skillnad mellan förlåtelsen hos Gud och vad vi känner i vårt samvete.

Alla som har en personlig kontakt med Gud har ett samvete, som registrerar allt som kan skilja oss från honom. Så är det också i vårt förhållande till våra medmänniskor. Vi blir nedstämda, om något

stör vårt goda förhållande. Vårt samvete registrerar synderna som oförlåtna, som hinder för gemenskapen.

Därför behöver synderna strykas bort från samvetet var gång vi vet att vi har syndat. Vi ska stryka bort dem genom att ta fasta på samma eviga budskap om att förlåtelsen i Kristus alltjämt är gällande. Då blir också var gång vårt förhållande till Kristus liksom förnyat. Vi ser åter en glimt av hans kärlek.

Vi måste trots allt alltid förtrösta på den evigt gällande förlåtelsen i Kristus, inte på de varierande känslorna i vårt samvete. Medvetandet om begånga synder kan plåga oss långa tider, trots att vi försöker påminna oss Guds nåd. Men då synden är oss förlåten i Kristus, då gäller den förlåtelsen alltid framom våra känslor i samvetet. Den gäller alltid för dem som bara inte förkastar den - trots svårigheter att ta den till sig.

En helt annan situation är det för dem som saknar relation till Gud och överhuvud taget inte vill ha hans förlåtelse. Vad skulle de göra med förlåtelsen, när de inte anser sig behöva den? Trots att förlåtelsen är gällande också för dem, går de miste om den genom sin avvisande inställning. De drar sig själv undan Guds nåd till förtappelsen.